DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 9 maja 1952 **Nr 6 (6 gm)** **Poz. 22—24**

TREŚĆ:

22
OKÓLNIK
z dnia 29 marca 1952 r.
w sprawie zasad prowadzenia rachunkowości podatków terenowych . Nr BP. 682/5/52.

W zakresie prowadzenia rachunkowości podatków terenowych ustala się następujące zasady:

I Rachunkowość podatków terenowych metodą kartotekowo-przebitkową.

1. Rachunkowość podatków terenowych metodą kartotekowo-przebitkową prowadzą:

a) oddziały (referaty) księgowości wydziałów finansowych (referaty księgowości podatkowej w oddziałach terenowych) prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty,

b) referaty księgowości podatkowej w oddziałach terenowych wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi,

c) referaty finansowe prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, w zależności od uznania wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Rachunkowość podatków terenowych metodą kartotekowo-przebitkową prowadzi się w sposób ustalony w Tymczasowej Instrukcji Organizacyjnej dla urzędów skarbowych z dnia 15 listopada 1948 r. (I. Us.) wraz z późniejszymi zmianami, z uwzględnieniem zasad ustalonych w niniejszym okólniku.

3. Ewidencję przypisów, odpisów, wpłat i zwrotów jak również zaległości podatkowych i nadpłat w podatkach terenowych prowadzi się, przy stosowaniu metody kartotekowo-przebitkowej, na kartach kontowych wzór Nr 203a do § 345 I. Us.

Dla podatków wymierzanych i płatnych jednorazowo (od posiadania psów, od polowania i rybołówstwa) zakłada się karty kontowe zbiorowe (załącznik Nr 1). Dla podatków nieprzypisanych (np. podatek targowy) kart kontowych nie zakłada się.

4. Karty kontowe (z wyjątkiem kart kontowych zbiorowych) zakładają organa wymiarowe wydziałów (referatów) finansowych; karty kontowe zbiorowe zakładają organa rachunkowe wydziałów (referatów) finansowych.

5. Karty kontowe zbiorowe zakłada się oddzielnie na każdą literę alfabetu. Na karcie kontowej zbiorowej, założonej, dla danej litery alfabetu, otwiera się konta zobowiązanych o nazwiskach zaczynających się od litery, dla której karta została założona. Alfabetyczny skorowidz zobowiązanych, objętych daną kartą, prowadzi się w górnej lewej części karty.

6. Karty kontowe zbiorowe są drukami ścisłego zarachowania. Ścisłą ilościową ewidencję kart zbiorowych, prowadzą wydziały (referaty) księgowości w księdze kontroli druków ścisłego zarachowania wzór Nr 21 do przepisów o rachunkowości budżetowej (załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1951 r. — Monitor Polski Nr A-101, poz. 1477). Ilość kart zbiorowych, będących w użyciu, powinna ściśle odpowiadać ilości kart wydanych, pomniejszonej o ilość kart wyłączonych z kartoteki, dotyczących kont definitywnie zlikwidowanych. Po upływie roku budżetowego kierownik oddziału (referatu) księgowości przy współudziale właściwego referatu likwidacyjnego sprawdza ilość kart, znajdujących się w kartotece, prowadzonej przez danego referenta likwidacyjnego, przez ustalenie i porównanie ogólnej ilości kart z kartami ewidencyjnymi kart kontowych, prowadzonymi przez referenta likwidacyjnego, z ogólną ewidencją kart kontowych prowadzoną przez kierownika oddziału (referatu) i z księgą kontroli druków ścisłego zarachowania. Numerem kolejnym karty zbiorowej, w grupie kart prowadzonych dla danego rodzaju należności, jest numer odpowiadający ostatniej liczbie określającej ilość kart wydanych w danym roku w celu założenia (uzupełnienia) kartoteki, prowadzonej dla danego rodzaju należności. Numer konta zobowiązanego, założonego na karcie kontowej zbiorowej, składa się z symbolu określającego w skrócie rodzaj należności, z numeru karty kontowej zbiorowej, numeru konta, otwartego na danej karcie i z liczby określającej rok podatkowy.

7. Wymiary podatku od lokali, od zbytku mieszkaniowego i podatku miejskiego oraz wymiary zaliczek w podatku od nieruchomości przypisuje się w kwotach rocznych wymiarów, wypisując równocześnie w kolumnie „uwagi" wysokość okresowo (miesięcznie, kwartalnie) płatnych kwot (zaliczek). W przypadku dokonania zmian w ciągu roku w kwocie rocznego przypisu (przypis, odpis) należy równocześnie dokonać odpowiedniej zmiany w kwocie okresowo płatnej części, z zaznaczeniem jakiego okresu zmiana dotyczy. Miesięczne sumy przypisów oraz odpisów, wyprowadzone w dziennikach, powinny być uzgodnione z sumami miesięcznymi, wyprowadzonymi w odpowiednich rejestrach wymiarowych (odpisów). Kierownik Oddziału (referatu) księgowości ma obowiązek stwierdzić w rejestrach zgodność sum miesięcznych z sumami, wyprowadzonymi we właściwych dziennikach. Stwierdzenie zgodności następuje przez zamieszczenie w rejestrze odpowiedniej adnotacji.

8. Definitywne wymiary podatku od nieruchomości przypisuje się w sumach netto, tj. w wysokości różnicy między sumą ogólną wymiaru podaną w nakazie płatniczym, a sumą przypisanych na odnośnym koncie zaliczek, zmniejszoną o sumę zaliczek odpisanych. W przypadku otrzymania nakazu płatniczego, opiewającego na sumę mniejszą od sumy przypisanych zaliczek (po uwzględnieniu odpisów) referat likwidacyjny — na podstawie decyzji, zamieszczonej na nakazie płatniczym — dokonuje równocześnie odpisu odpowiedniej sumy zaliczek.

9. Wpłaty wnoszone przez inkasentów podatku od lokali, miejskiego i od zbytku mieszkaniowego księguje się na karcie kontowej w sumach brutto (bez potrąceń za inkaso). Kwoty potrąceń z tytułu inkasa księguje się ponad to w kolumnie 17-ej karty kontowej, przebitkowo, przez pokwitowanie (przy wpłatach w obrocie bezgotówkowym bez pokwitowania) i dziennik wpłat i zwrotów, ze znakiem (—). Tytuły kolumn przeznaczonych dla księgowania potrąceń za inkaso w kartach, pokwitowaniach i dziennikach wpłat i zwrotów należy odpowiednio zmienić, dostosowując je do tytułu zapisu. Z upływem każdego miesiąca sprawozdawczego wystawia się z kredytów na ten cel przeznaczonych polecenie przelewu na ogólną sumę potrąceń za inkaso, ustaloną na podstawie dziennika wpłat i zwrotów. Otrzymany przy wyciągu z rachunku bankowego dowód wykonania zlecenia przelewu księguje się nie przebitkowo w dzienniku wpłat i zwrotów w kolumnie przeznaczonej dla ewidencji potrąceń za inkaso — czerwonym atramentem, ze znakiem (—), jako pozycję rozchodową i równocześnie w kolumnie „Razem" i kolumnie „Suma wpłaty w obrocie bezgotówkowym" — czarnym atramentem, jako równoważącą pozycję przychodową. Polecenia przelewu, o których wyżej mowa, należy wystawiać w takim terminie, by wykonanie zlecenia przelewu przez bank mogło być zaksięgowane na podstawie wyciągu z rachunku bankowego w miesiącu sprawozdawczym.

10. Podatek targowy płatny jest bez wezwania, codziennie w kasie najbliższego organu finansowego lub do rąk upoważnionego pracownika tego organu za pokwitowaniem (art. 23 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych — Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110). Na każdą wpłatę podatku, wniesioną bezpośrednio do kasy specjalnej organu finansowego, wydaje się pokwitowanie z dziennika wpłat i zwrotów. Upoważnieni do poboru podatku targowego w terenie posługują się kwitariuszem przychodowym wz. 1 do przepisów o rachunkowości budżetowej. Przy poborze podatku targowego w terenie należy posługiwać się do czasu wyczerpania zapasu, używanymi dotychczas blankietami pokwitowań na podatek zryczałtowany, po uprzednim umieszczeniu na nich zmiany co do nazwy podatku i podstawy prawnej poboru.

11. Pobrana w terenie gotówka z tytułu podatku targowego powinna być odprowadzona do kasy specjalnej organu finansowego (na rachunek w N. B. P.) codziennie, a najdalej w dniu następnym przy deklaracji zawierającej:

a) imię i nazwisko pracownika upoważnionego do poboru podatku,

b) kwotę zainkasowaną, wypisaną cyframi i słownie,

c) datę inkasa i datę wpływu,

d) numery (od — do) wydanych pokwitowań.

Deklaracje należy sporządzać do czasu wyczerpania zapasu na drukach wzór Kat. 124 (zestawienie wydanych pokwitowań na pobrany podatek obrotowy w formie ryczałtu).

12. Kontrolę rachunkowo-kasową kwitariuszy przychodowych przeprowadza się w sposób przewidziany w § 362 I. Us.

13. Rachunkowość opłat administracyjnych i targowych (art. 35 ustawy o podatkach terenowych) prowadzi się również metodą kartotekowo-przebitkową.

14. Zwroty (przerachowania) nadpłat w podatkach terenowych przeprowadza się w sposób określony w § 353 I. Us. przy uwzględnieniu postanowień zawartych w § 23 przepisów o rachunkowości budżetowej.

II. Rachunkowość podatków terenowych w referatach finansowych prezydiów gminnych rad narodowych.

1. Referaty finansowe prezydiów gminnych rad narodowych rachunkowość podatków terenowych prowadzą:

a) w odniesieniu do podatku od nieruchomości, podatku od lokali, od zbytku mieszkaniowego i podatku miejskiego — metodą ksiąg bierczych,

b) w odniesieniu do pozostałych podatków (opłat) terenowych — metodą kartotekową (nieprzebitkową) w sposób przewidziany dla rachunkowości dochodów budżetowych, ustalony w przepisach o rachunkowości budżetowej (karty dochodów budżetowych).

2. Referaty finansowe prezydiów gminnych rad narodowych w zakresie podatków terenowych dokonują poboru i prowadzą rachunkowość:

a) podatku od nieruchomości,

b) podatku od lokali,

c) podatku targowego,

d) podatku miejskiego,

e) podatku od zbytku mieszkaniowego,

f) podatku od posiadania psów,

g) podatku od polowania i rybołówstwa,

h) podatków zniesionych.

3. Wpływy z podatków od nieruchomości, od lokali i podatku targowego pobieranych na terenie gminnych rad narodowych prezydia tych rad zaliczają na rzecz budżetów gminnych rad narodowych. Wpływy z podatku miejskiego, podatku od zbytku mieszkaniowego, od posiadania psów, od polowania i rybołówstwa, pobieranych na terenie gmin, przypadają na rzecz budżetów powiatowych rad narodowych. Wpływy z podatków zniesionych, dotyczące należności z lat podatkowych do roku 1950 włącznie, podlegają zaliczeniu na dochody budżetów terenowych tych jednostek budżetowych, na rzecz których były zaliczone w 1950 r.

4. Rachunki rodzajowe podatków terenowych prowadzi się na kartach dochodów wzór Nr 13 (§ 60 ust. 2 przepisów o rachunkowości budżetowej), oddzielnie dla każdego podatku.

5. Podstawą dla dokonania przypisu należności podatkowej na koncie podatnika (płatnika) jest decyzja (nakaz płatniczy). Odpisy należności księguje się na podstawie decyzji o odpisie. Miesięczne sumy przypisów z rejestrów wymiarowych i miesięczne sumy odpisów z rejestrów odpisów wnosi się na karty dochodów założonych dla rachunków rodzajowych. Kwoty przypisów (odpisów), wniesione na konta osobowe zobowiązanych, powinny być każdego miesiąca uzgodnione z miesięcznymi sumami, wyprowadzonymi w rejestrach wymiarowych i w rejestrach odpisów. Stwierdzenie zgodności następuje przez zamieszczenie w rejestrze odpowiedniej adnotacji, podpisanej przez pracownika odpowiedzialnego za księgowość.

6. Wymiary podatku od lokali, od zbytku mieszkaniowego i podatku miejskiego oraz wymiary zaliczek na podatek od nieruchomości przypisuje się na kontach osobowych w kwotach rocznych wymiarów. Wysokość okresowo (miesięcznie, kwartalnie) płatnych kwot (zaliczek) wypisuje się w kolumnie „Uwagi" księgi bierczej. W przypadku dokonania zmian w ciągu roku w kwocie rocznego przypisu (przypis, odpis) należy równocześnie dokonać odpowiedniej zmiany w kwocie okresowo płatnej części z zaznaczeniem jakiego okresu zmiana dotyczy.

7. Definitywne wymiary podatków spłacanych zaliczkami (np. podatek od nieruchomości) przypisuje się w sposób podany w cz. I pkt 8 niniejszego okólnika.

8. Wpłaty na rachunek prezydium gminnej rady narodowej mogą być wnoszone bądź bezpośrednio do kasy specjalnej, bądź za pośrednictwem N. B. P., lub urzędu pocztowego.

9. Na wpłaty gotówkowe, wniesione bezpośrednio do kasy specjalnej, referat finansowy prezydium gminnej rady narodowej wydaje pokwitowanie z kwitariusza przychodu wz. 1 do przepisów o rachunkowości budżetowej.

10. Do zapisywania wpłat wniesionych za pośrednictwem N. B. P., prowadzi się dzienniki wpłat w obrocie bezgotówkowym (załącznik Nr 2).

11. Wszystkie wpłaty zapisuje się równocześnie na poszczególne konta osobowe zobowiązanych i do właściwych dzienników.

12. Wpłaty z „dziennika wpłat gotówkowych" (kwitariusz przychodowy) przenosi się do „dziennika wpłat za pośrednictwem N. B. P." w sumach dziennych. Dzienne sumy wpłat gotówkowych z dziennika (dzienników) wpłat gotówkowych przenosi się ponad to do księgi kasowej wzór 3 do § 17 przepisów o rachunkowości budżetowej.

13. Miesięczne sumy z „dziennika wpłat za pośrednictwem N. B. P." przenosi się według rodzajów należności na odpowiednie rachunki rodzajowe prowadzone na kartach dochodów wzór Nr 13 (§ 60 przepisów o rachunkowości budżetowej).

14. Wpłaty wnoszone przez inkasentów podatku od lokali, podatku miejskiego i od zbytku mieszkaniowego, ustanowionych w miejscowościach o charakterze miejskim, zapisuje się w sumach brutto (bez potrąceń za inkaso), zarówno na koncie w księdze bierczej, jak i w dzienniku (wpłaty gotówkowe w kwitariuszu przychodowym, wniesione w obrocie bezgotówkowym w dzienniku wpłat w obrocie bezgotówkowym). Ewidencję potrąceń z tytułu inkasa prowadzi się w kwitariuszu przychodowym i w dzienniku wpłat w obrocie bezgotówkowym w przeznaczonej na ten cel kolumnie pod tytułem „za inkaso". Potrącenia za inkaso zapisuje się do dzienników (w kwitariuszu przychodowym przebitkowo, przez pokwitowanie i dowód przyjęcia wpłaty) równocześnie z zarachowaniem wpłaty, ze znakiem (—). W kolumnie „Razem" wnoszone przez inkasentów wpłaty zapisuje się w sumach netto (po potrąceniu opłat za inkaso).

15. Z upływem każdego miesiąca sprawozdawczego wystawia się z kredytów przeznaczonych na wydatki za inkaso polecenie przelewu na ogólną sumę potrąceń za inkaso, ustaloną na podstawie dziennika wpłat za pośrednictwem N. B. P. Otrzymany przy wyciągu z rachunku bankowego dowód wykonania zlecenia przelewu zapisuje się do dziennika wpłat za pośrednictwem N. B. P. w kolumnie, przeznaczonej dla ewidencji potrąceń za inkaso, czerwonym atramentem jako pozycję rozchodową i równocześnie w kolumnie „Razem" czarnym atramentem jako właściwą pozycję przychodową. Polecenie przelewu, o którym wyżej mowa, należy wystawiać bezwzględnie w takim terminie, by wykonanie zlecenia przelewu przez bank mogło być zaksięgowane na podstawie wyciągu z rachunku bankowego w danym miesiącu sprawozdawczym.

16. Wpływy z tytułu podatków terenowych, pobieranych na rzecz budżetów powiatowych rad narodowych, są gromadzone przejściowo na rachunku dochodów jednostkowego budżetu terenowego powiatu, otwartego dla prezydium gminnej rady narodowej.

17. Przerachowania (zwroty) nadpłat, zarówno w podatkach pobieranych na rzecz własnego budżetu jak i w podatkach pobieranych na rzecz budżetu powiatowej rady narodowej zarządza i dokonuje prezydium gminnej rady narodowej przy uwzględnieniu postanowień § 23 przepisów o rachunkowości budżetowej.

18. Nadpłaty powstałe w podatkach terenowych pobieranych na rzecz własnego budżetu zwraca się w granicach salda na rachunku podstawowym jednostkowego budżetu terenowego gminy. Nadpłaty, powstałe w podatkach pobieranych na rzecz budżetu powiatowej rady narodowej, zwraca się bez względu na stan wpływów na rachunku dochodów jednostkowego budżetu terenowego powiatu.

19. Zwroty (przerachowania) nadpłat zapisuje się na kontach osobowych płatników (podatników) i w „dzienniku wpłat za pośrednictwem N. B. P." czerwonym atramentem ze znakiem (—).

III. Rachunkowość podatków terenowych w referatach finansowych prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów.

Referaty finansowe prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, w których nie zostanie wprowadzona rachunkowość kartotekowo-przebitkowa, rachunkowość podatków terenowych prowadzą na zasadach ustalonych w części II niniejszego okólnika, z wyłączeniem zasad odnoszących się do prowadzenia rachunkowości podatków terenowych, pobieranych przez prezydia gminnych rad narodowych na rzecz budżetów powiatowych rad narodowych, ponieważ wpływy ze wszystkich podatków terenowych wprowadzonych na terenie miast przypadają na rzecz budżetów miejskich rad narodowych.

Generalny Dyrektor I Zespołu St. Zawadzki

Załącznik Nr 1 do okólnika z dnia 29 marca 1952 r. Nr BP 682/5/52

Referat liku	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N	O	P	R	S	T	U	W	Z	Ź	Ż

Skorowidz Kont				Karta Kontowa Podatków (zbiorowa)	Symbol
	1	4	7		
	2	5	8		Nr Karty
	3	6	9		

Uwagi	Egzekucja Data wyst upomn. Nr zapisku tyt wyk	Dziennik		Rodzaj należności	Za okres (miesiac rok)	Nazwisko i imię firma – nazwa adres							Należności uboczne (uiszczenia i zwroty)		
		Data	Pozycja				Przypisy (–) odpisy	Uiszczenia (–) zwroty	Zaległości (+) nadpłaty	Przypisy (–) odpisy	Uiszczenia (–) zwroty	Zaległości (+) nadpłaty	Dodatki za zwłokę Skarb	Dodatki za zwłokę Inne	Koszty egzekuc.
1	2	3	4	5	6		10	11	12	13	14	15	16	17	18
						1									
						2									
						itd.									

Strona 1-sza

Załącznik Nr 2 do okólnika z dnia 29 marca 1952 r. Nr BP 682/5/52

....
nazwa jednostki

Skorowidz należności

1. ....
2. ....
3. ....

11. Dodatki za zwłokę
12. Koszty egzekucyjne

Dziennik wpłat

za pośrednictwem N.B.P.

za miesiąc ....

Strona 2-ga

Pozycja	Data Nazwisko – imię (nazwa) wpłacającego	Faktyczna data wpłaty	Poz. ks. biercz. (Nr konta)	Razem	Rodzaj należności						
										Dodatki za zwłokę	Koszty egz.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

23

OKÓLNIK

z dnia 31 marca 1952 r.
w sprawie obowiązku podatkowego Zakładów Doskonalenia Rzemiosła. Nr PM. 3849/2/52.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że Związek Zakładów Doskonalenia Rzemiosła R. P. oraz zrzeszone w nim Zakłady Doskonalenia Rzemiosła są organizacjami zawodowymi i jako takie podlegają zgodnie z uchwałą Nr 342 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. (Mon. Pol. Nr A-43, poz. 547) w zakresie swojej działalności gospodarczej, nie zwolnionej z mocy powołanej uchwały od podatków obrotowego i dochodowego, obowiązkowi podatkowemu w zakresie wymienionych podatków na podstawie przepisów dekretów z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym i o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 449 i 450).

Ponieważ ani wspomniana uchwała Rady Ministrów, ani powołane dekrety nie przewidują zwolnień od opodatkowania prowadzonych przez wymienione organizacje warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych, przeto zarówno na Związku Zakładów Doskonalenia Rzemiosła, jak i na zrzeszonych w nim Zakładach Doskonalenia Rzemiosła ciąży z tytułu prowadzenia tych warsztatów obowiązek podatkowy w zakresie podatków obrotowego i dochodowego.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

24

OKÓLNIK

z dnia 30 kwietnia 1952 r.
w sprawie wykazywania narzutów dodatkowych przy sprzedaży potraw mięsnych w zakładach gastronomicznych, podlegających opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospodarkę nieuspołecznioną. Nr PM. 6191/2/52

W związku z przepisem § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1952 r. w sprawie zarachowania sum pobranych z tytułu narzutu dodatkowego przez zakłady gastronomiczne oraz zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku obrotowego od zakładów gastronomicznych podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym na zasadach obowiązujących gospodarkę nieuspołecznioną (Monitor Polski Nr A-34, poz. 492), — Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

1) Podatnicy, prowadzący księgi uproszczone typu D, powinni wykazywać w księdze przychodów i nakładów dla przedsiębiorstw gastronomicznych (wzór Nr 3/gastr.):

a) w rubryce 10 (Przychody cz. II), zatytułowanej „Inne przychody" — nie później niż następnego dnia po dokonaniu danych transakcyj — ogólną sumę narzutów dodatkowych pobranych od konsumentów przy sprzedaży potraw mięsnych;

b) w rubryce 27 (Rozchody), zatytułowanej „Podatek obrotowy, lokalowy, od szyldów i od spożycia", — w odpowiedniej dacie — ogólną sumę narzutów dodatkowych odprowadzonych na rzecz budżetu centralnego do właściwego organu finansowego.

2) Podatnicy, prowadzący księgi handlowe, powinni wykazywać na odrębnym koncie, zatytułowanym „Narzuty dodatkowe z potraw mięsnych":

a) po stronie „Ma" (z przeciwstawnym zapisem na koncie kasy) — ogólną dzienną sumę narzutów dodatkowych pobranych od konsumentów przy sprzedaży potraw mięsnych;

b) po stronie „Winien" (z przeciwstawnym zapisem na koncie kasy lub banku) — w odpowiedniej dacie — ogólną sumę narzutów dodatkowych odprowadzonych na rzecz budżetu centralnego do właściwego organu finansowego.

3) Podatników, prowadzących księgi podatkowe Nr 1 oraz księgi podatkowe Nr 10, nie obowiązuje odrębna rejestracja w tych księgach narzutów dodatkowych zarówno pobranych od konsumentów, jak i odprowadzonych na rzecz budżetu centralnego. Jednakże podatnicy ci, jak również podatnicy, wymienieni w pp. 1) i 2), prowadzący zakłady gastronomiczne podlegające opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospodarkę nieuspołecznioną, obowiązani są stosownie do instrukcji Ministerstwa Handlu Wewnętrznego z dnia 24 marca 1952 r. Nr 22-VI-B/210/1/52, uzupełnionej instrukcją specjalną z dnia 28 marca 1952 r., wyliczać się przed właściwym terytorialnie prezydium rady narodowej (Wydział Handlu): a) z ilości mięsa i tłuszczu, zawartego w daniach mięsnych i półmięsnych oraz przekąskach, sprzedanych z narzutem dodatkowym, b) z sumy zainkasowanego narzutu dodatkowego.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/431.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,90

OD

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 4850, 8. V. 52, 3-B-17198, 15.000.